

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Hiszpania) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Sprawa C-49/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środki pakietu oszczędnościowego — Obniżenie wynagrodzeń w krajowej służbie publicznej — Szczegółowe zasady — Zróżnicowany wpływ — Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. b) — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 21 — Niezawisłość sędziowska — Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE)

(2019/C 131/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carlos Escribano Vindel

Strona pozwana: Ministerio de Justicia

Sentencja

- 1) Artykuł 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że — z zastrzeżeniem ustaleń, których powinien dokonać sąd odsyłający — nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które w ramach ogólnych przepisów o obniżeniu wynagrodzeń związanych z wymogami zlikwidowania nadmiernego deficytu budżetowego ustala różne wartości procentowe obniżenia wynagrodzeń dla wynagrodzeń zasadniczych i dodatkowych sędziów, co zdaniem sądu odsyłającego spowodowało większe procentowo obniżenie wynagrodzeń w wypadku sędziów należących do dwóch grup zaszeregowania z niższych kategorii korpusu sędziowskiego niż w wypadku sędziów należących do grupy zaszeregowania z wyższej kategorii rzeczonoego korpusu sędziowskiego, podczas gdy ci pierwsi otrzymują niższe wynagrodzenia, są zasadniczo młodszy oraz zasadniczo mają krótszy staż pracy niż ci drudzy.
- 2) Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE należy interpretować w ten sposób, że zasada niezawisłości sędziowskiej nie stoi na przeszkodzie stosowaniu wobec skarżącego w postępowaniu głównym uregulowania krajowego takiego jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które — nie uwzględniając charakteru pełnionej funkcji, stażu pracy i znaczenia wykonywanych obowiązków — ustaliło w ramach ogólnych przepisów o obniżeniu wynagrodzeń związanych z wymogami zlikwidowania nadmiernego deficytu budżetowego różne wartości procentowe obniżenia wynagrodzeń dla wynagrodzeń zasadniczych i dodatkowych sędziów, co zdaniem sądu odsyłającego spowodowało większe procentowo obniżenie wynagrodzeń w wypadku sędziów należących do dwóch grup zaszeregowania z niższych kategorii korpusu sędziowskiego niż w wypadku sędziów należących do grupy zaszeregowania z wyższej kategorii rzeczonoego korpusu sędziowskiego, podczas gdy ci pierwsi otrzymują niższe wynagrodzenia niż ci drudzy, pod warunkiem że w ramach obniżenia wynagrodzeń, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, skarżący w postępowaniu głównym otrzymuje wynagrodzenie, którego poziom odpowiada wadze pełnionych przez niego funkcji i które tym samym gwarantuje niezawisłość jego sądu. Dokonanie stosownych ustaleń należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.